

*You've been introduced to a different kind of teaching—hands-on exercises, surprise recitations, and a fast-paced learning environment. Many things have happened. Do you think it's worth continuing until the finals? Do you feel ready for another set of challenges ahead?*

Honestly, sobrang daming nangyari simula nung pumasok ako sa klase na 'to. Hindi ko in-expect na ganito ka-hands-on at intense ang magiging approach sa subject na 'to. Sanay ako sa lectures lang, tapos exams, then that's it. Pero dito, bawat araw may bago dahil may recitation every week, may exercises, tapos may mga group activities pa. Parang hindi ka pwedeng maging kampante kasi ang bilis ng pacing.

Noong una, aminado naman ako na nahirapan ako, dahil na rin sa hindi ako gaanong sanay sa Python. 1st year, 2nd sem ko pa na-encounter ang Python sa Data Structures subject namin, at ibang-iba yung ginagawa namin doon kumpara sa ngayon. Kung dati ay mas talamak ang pag-intindi sa concepts, ngayon naman ay nababalanse dahil balance ang hands-on exercises at mga lectures. Nakaka-pressure lalo na kapag hindi ko agad gets yung topic. Pero habang tumatagal, nare-realize ko na iba 'to sa nakasanayan ko in a good way. Mas natututo ako kasi hindi lang ako nakikinig dahil ako mismo ang gumagawa. Natuto akong mag-adjust, mag-manage ng oras, at humingi ng tulong kapag kailangan.

May mga araw na gusto ko na lang sumuko, lalo na kapag naka-zero ako sa exercise tapos sabay-sabay na ang requirements sa ibang subjects. Pero somehow, nakakaraos pa rin—kinakaya pa rin. Siguro dahil kahit mahirap, ramdam ko yung growth ko. Yung dati kong hindi kaya, kaya ko na ngayon. May confidence na rin akong nabuo sa sarili ko na dati ay wala.

Kaya kung tatanungin kung worth it ba ituloy hanggang finals, oo—worth it. Hindi siya madali, pero alam kong may patutunguhan. Ready na ba ako sa next challenges? Siguro hindi 100%, pero handa akong subukan. Hindi ko man masagot lahat ng tama o ma-perfect ang mga susunod na exercises o exams, pero willing akong harapin 'yon nang buo ang loob.

Kasi sa totoo lang, minsan hindi mo kailangan maging pinakamagaling. Ang mahalaga, willing kang matuto at magpatuloy. At sa klase na 'to, natutunan ko 'yon. Kaya ilalaban ko pa rin hanggang dulo. Nalagpasan ko ang midterm, malalampasan ko rin ang finals.